

EXPUNERE DE MOTIVE

Forma Legii nr. 554/2004 contenciosului administrativ în vigoare în prezent prevede doar ipoteza în care o autoritate publică emite un nou act administrativ cu același conținut precum cel **suspendat**, în acest caz, noul act administrativ fiind suspendat de drept, potrivit art. 14 alin. (5), conform căruia: „*În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, în acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.*”

Evoluția aplicabilității prevederilor Legii nr. 554/2004, precum și evoluția practicii judiciare în domeniu, relevă necesitatea acoperirii unei lacune de reglementare, respectiv completarea legii cu prevederi suplimentare, de nuanță, astfel încât nici să nu fie conturate ori permise pârghii de abuz pentru autorități, dar nici să nu apară inechități în practică și imposibilitate de reglementare când chiar există această necesitate.

Astfel, pe de-o parte propunem reglementarea ipotezei în care o autoritate publică emite un nou act administrativ cu același conținut precum cel **anulat** deja de către instanță, caz în care actul administrativ nou emis este suspendat de drept.

Pe de altă parte, propunem nuanțarea situațiilor în care actul administrativ cu același conținut este suspendat de drept în ambele situații (și în cazul emiterii unui nou act când primul este suspendat judiciar și în cazul emiterii unui nou act când primul este anulat judiciar). Există o distincție între ipoteza în care actul administrativ a fost viciat în ceea ce privește conținutul său, deci viciile sunt intrinseci, caz în care în mod evident, emiterea unui nou act administrativ cu același conținut marchează un abuz al autorității, respectiv ipoteza în care nu există probleme privind conținutul actului administrativ, ci exclusiv vicii extrinseci, cum sunt competența ori proceduri/formalități de la momentul emiterii actului (de pildă emiterea actului administrativ fără solicitarea unui aviz conform).

Simpla menționare a suspendării de drept nu este suficientă în sine, fiind necesar a fi menționată perioada până la care această suspendare operează. Nu în ultimul rând, având în vedere că tot destinatarul actului este cel care trebuie să fie proactiv și să se adreseze instanței în vederea actului administrativ emis abuziv, pentru a reface echilibrul, persoana responsabilă pentru emiterea actului în aceste condiții poate fi amendată pentru exces de putere în această situație.

Vom trata modificările pe rând.

I. În ceea ce privește reglementarea ipotezei suspendării de drept a actului administrativ cu conținut identic celui anulat judiciar în prealabil, este de la sine înțeles că dacă legiuitorul a decis că este suficient de grav a emite un act administrativ cu conținut identic cu unul

suspendat judiciar, a emite un act administrativ cu conținut identic cu unul anulat, deci asupra căruia deja s-a decis că încalcă dispozițiile legale, reprezintă un abuz. Noul act administrativ emis și-ar produce efecte de îndată, creând prejudicii asupra persoanelor fizice sau juridice destinatari ai efectelor sale, dacă nu ar exista această prevedere.

Desigur, nimeni nu poate împiedica o autoritate publică să emită un act administrativ cu conținut identic cu unul deja anulat, însă dacă efectele sale sunt suspendate *ope legis*, iar instanța investită cu acțiunea în contencios administrativ de anulare a actului administrativ ar putea dispune amendarea persoanei responsabile pentru exces de putere, fiind vădită reaua-credință, atunci ar exista și suficiente frâne pentru abuzul autorităților, dar și garanții față de destinatarii actului, abuzați de autorități.

II. Cu toate acestea, există o distincție între situația în care există vicii intrinseci și situația în care există vicii extrinseci. Pentru acest motiv, înainte de toate, trebuie definite viciile extrinseci în cuprinsul legii. Există situații când actul administrativ este benefic cetățenilor, este necesar, însă dintr-o eroare emitentul nu a solicitat, de pildă, un aviz consultativ sau conform, ceea ce ar atrage automat nelegalitatea sa. În ipoteza în care o persoană ar obține pentru acest motiv suspendarea actului în instanță, conform prevederilor legale în vigoare, autoritatea publică nu ar putea să mai emită un act administrativ, de această dată cu respectarea tuturor formalităților extrinseci. Însă ce se întâmplă dacă actul e oportun sau necesar, iar avizul ar fi fost exact în sensul în care actul s-a emis? Legea nu distinge, ceea ce semnifică faptul că pur și simplu nu se va mai putea reglementa în acel sens. Ipoteza se aplică *mutatis mutandis* și actului administrativ anulat pentru un viciu extrinsec, dar față de conținutul căruia nu s-au reținut obiecții de nelegalitate.

Pentru aceste motive, observând că intenția legiuitorului a fost aceea de sancționare a conținutului actului, modificările de exceptare de la suspendarea de drept a efectelor actului administrativ nou emis, cu conținut identic, însă cu respectarea exhaustivă a viciilor extrinseci, este o precizare legală firească și care are în vedere atât deblocarea activității autorităților publice, cât și posibilitatea ca cetățenii să beneficieze de efectele actelor administrative care le-ar fi utile.

III. Simpla precizare a suspendării de drept a efectelor actului administrativ nou emis cu conținut identic celui suspendat judiciar, așa cum prevede legea în prezent, este insuficientă. Până când va opera suspendarea respectivă? Până la momentul anulării actului în primă instanță, prevederea figurând în art. 14 al legii contenciosului administrativ, al cărui alin. (1) prevede în prezent suspendarea în aceste condiții? Până la rămânerea definitivă a hotărârii de anulare sau, dimpotrivă, de respingere a cererii de anulare a actului administrativ subsecvent? Prevederile legale sunt de un echivoc care se impune a fi înlăturat.

Soluția firească este suspendarea prevederilor actului administrativ până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care instanța de contencios administrativ se pronunță asupra cererii de anulare a sa, tocmai pentru a asigura cel mai mare grad de protecție față de un abuz vădit,

soluție aplicabilă *mutatis mutandis* și în cazul anulării actului administrativ emis după anularea judiciară în prealabil a actului administrativ cu conținut identic.

În plus, având în vedere că demersurile presupun tot împovărarea destinatarului actului cu acțiunea civilă în vederea anulării actului administrativ subsecvent, echilibrul ar putea fi, cel puțin parțial refăcut, prin posibilitatea de a solicita instanței sau ca instanța să poată dispune din oficiu amendarea persoanei responsabile potrivit art. 16 din Legea contenciosului administrativ pentru exces de putere. Ar fi o frână suplimentară față de o eventuală intenție de emitere cu rea-credință a actului administrativ, împovărând tot destinatarii săi.

Inițiatori:

Oana MURARIU - Deputat USR

Cristian-Augustin NICULESCU-ȚĂGĂRLAȘ - Senator PNL

Propunere legislativă pentru completarea art. 2 și pentru modificarea și completarea art. 14 din Legea nr. 554/2004 contenciosului administrativ

Nr.	Deputat/Senator	Grup parlamentar	Semnătura
1	VICOL COSTEȘ	USR	
2	CRISTIN BOZGA	USR	
3	NEGOI REMUS	USR	
4	Bodea Marius	USR	
5	Bob Virgil Marius	USR	
6	DARAU Antonie-Iulian	USR	
7	Anca DRAGU	USR	
8	BOZDEI CRISTIN	USR	
9	BOB Alexandru Robert	USR	
10	SEBASTIAN CERNIC	USR	
11	CRISTIAN GHICA	USR	
12	MURTESAN CLAUDIU	USR	
13	IVAN DAN	USR	
14	SPATARU SIMONA	USR	
15	RADU MIHAIL	USR	
16	VLAD SERGIU COSMIN	USR	

Propunere legislativă pentru completarea art. 2 și pentru modificarea și completarea art. 14 din Legea nr. 554/2004 contenciosului administrativ

Nr.	Deputat/Senator	Grup parlamentar	Semnătura
1.	Boriam CRISTIAN	USR	
2	DIANA SUZOIANU	USR	
3	Diana Stoice	USR	
4	VICTOR ILE	USR	
5	DANA TOIU	USR	
6	BLASA DANIEL	USR	
7	VIOREL BALTAȘ	USR	
8	SILVIU DOBULEAN	USR	
9	STELIAN ION	USR	
10	Radu chiruta	USR	
11	Ciprian Ioan	PNL	
12	NASUS CLAUDIU	USR	
13	Madra Mihai Alexandru	USR	
14	HABAU GABOR	UDMR	